

Arrest

nr. 134 094 van 27 november 2014
in de zaken RvV X en X/ IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 7 juli 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 juni 2014 (zaak nr. 155 873).

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op 7 juli 2014 heeft ingediend tegen dezelfde bestreden beslissing (zaak nr. X).

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikkingen van 22 september 2014 en 8 september 2014 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op de verzoeken tot horen van 24 september 2014 en 23 september 2014.

Gelet op de beschikkingen van 16 oktober 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 november 2014.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. HUYSMAN, die loco advocaat A. LOOBUYCK verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de rechtspleging

Met toepassing van artikel 39/68-2 van de vreemdelingenwet worden de beroepen nr. 155 873 en nr. 156 718 van rechtswege gevoegd.

Ter terechtzitting heeft de verzoekende partij aan de Raad uitdrukkelijk aangegeven dat zij uitspraak moet doen op basis van het verzoekschrift met rolnummer 155 873.

Overeenkomstig voormelde bepaling wordt de verzoekende partij derhalve geacht afstand te doen van het verzoekschrift met rolnummer 156 718, hetgeen zij ook gedaan heeft op de terechtzitting.

2. Over de gegrondheid van het beroep

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“Uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoekster de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus werden geweigerd omdat haar asielrelaas ongeloofwaardig is, en er actueel voor burgers in Nepal geen reëel risico bestaat op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet).

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde o.a. vast dat een aantal elementen met betrekking tot de door verzoekster uiteengezette reisweg en de daarbij gebruikte reisdocumenten de geloofwaardigheid van de omstandigheden van haar vertrek naar België en bijgevolg de algemene geloofwaardigheid van haar asielrelaas ondermijnen, haar basiskennis van de RPP nihil is en haar opeenvolgende verklaringen verschillende tegenstrijdigheden en ongerijmdheden bevatten.

De Raad stelt vast dat alle motieven waarop de commissaris-generaal zich baseert om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van het relaas duidelijk blijken uit de stukken in het administratief dossier en dat deze motieven deugdelijk zijn. Verzoekster brengt in haar verzoekschrift geen valabele argumenten bij die de desbetreffende vaststellingen weerleggen of er een aannemelijke verklaring voor geven. Zij beperkt zich louter tot het beknopt uiteenzetten van theoretische beschouwingen, het herhalen van en volharden in eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze ontkennen, vergoelijken en minimaliseren van de vaststellingen van de bestreden beslissing.

Verzoeksters huidig algemeen betoog dat zij politiek niet geëngageerd is, neemt niet weg dat van haar, gelet op haar beweerde jarenlange lidmaatschap van, steun (tijdens de parlementsverkiezingen) aan en activiteiten voor die partij en gelet op haar bewering omwille van dit (actief) lidmaatschap van die partij vervolging te vrezen, redelijkerwijze minstens een basiskennis omtrent de partij RPP kon worden verwacht, waar zij echter geheel in gebreke blijft, gelet op o.a. de vaststelling dat zij niet precies wist hoe de vlag van de RPP eruit ziet, het verkiezingssymbool van de partij niet (correct) kende en verkeerdelijk stelde dat Kamal Thapa of Suribadi Thapa voorzitter van de RPP was op het ogenblik dat zij haar land van herkomst verliet, terwijl dit toen blijkens de informatie vervat in het administratief dossier Surya Bahadur Thapa was.

Verzoeksters verwijzing naar welbepaalde rechtsleer en rechtspraak aangaande (zogenaamde) omissies is ter zake niet dienstig. Immers, in casu hebben de talrijke vastgestelde manifeste tegenstrijdigheden geen betrekking op het tijdens het ene gehoor wel en andere gehoor niet vermelden van welbepaalde omstandigheden, doch wel op het tijdens eenzelfde gehoor alsook tijdens de verschillende opeenvolgende gehoren afleggen van zeer uiteenlopende en manifest incoherente en tegenstrijdige verklaringen/versies omtrent diezelfde bepaalde omstandigheden. Verzoeksters huidige uitleg dat zij “eerder bedreigd” werd “door de Limbuwan, zijnde eind 2065 maar nooit voor 2067 fysiek lastig gevallen en verkracht”, doet niets af aan de pertinente vaststelling van de commissaris-generaal dat zij tijdens haar verschillende gehoren tegenstrijdige verklaringen aflegde betreffende de eerste keer dat de Limbuwan haar zouden hebben lastig gevallen, ongeacht en daargelaten of dit verbaal en/of fysiek was. Verzoekster ontkracht, noch weerlegt de verschillende vastgestelde frappante tegenstrijdigheden en ongerijmdheden en zij biedt er geen aannemelijke verklaring voor. Alle in de aangevochten beslissing opgesomde tegenstrijdigheden en ongerijmdheden vinden hun grondslag in het administratief dossier en hebben geen betrekking op details, maar op feiten die rechtstreeks aanleiding hebben gegeven tot het vertrek uit het land van herkomst.

Het relaas is ongeloofwaardig en kan als dusdanig geen aanleiding geven tot het in aanmerking nemen van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, noch van een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming.

De commissaris-generaal oordeelt dat de situatie in Nepal actueel niet van die aard is dat er sprake kan zijn van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet en baseert zich hiervoor op de in het administratief dossier opgenomen SRB "Nepal – Veiligheidssituatie in Nepal" van 5 april 2013, afkomstig van CEDOCA, een onafhankelijke en officiële Belgische documentatie- en onderzoeksdienst. Verzoekster verwijst op een selectieve manier naar dit Cedoca-rapport en tracht alzo de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal om te keren. Zij slaagt er echter niet in aan te tonen dat deze gevolgtrekkingen onjuist of niet meer actueel zouden zijn. Zij brengt evenmin documentatie bij die de op deze bronnen gefundeerde juistheid van de informatie van de commissaris-generaal weerleggen.

Deze vaststellingen volstaan om de in het verzoekschrift aangevoerde middelen niet verder te onderzoeken, omdat dergelijk onderzoek in elk geval tot geen ander besluit betreffende de gegrondheid van de asielaanvraag kan leiden.

Bijgevolg lijkt verzoekster niet aan te tonen dat zij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Nepal."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, §2 van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, §2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS arrest nr. 227.364 van 13 mei 2014; RvS arrest nr. 227.365 van 13 mei 2014).

4.1. Ter terechtzitting alwaar verzoekende partij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 22 september 2014, stelt verzoekende partij dat zij volhardt in haar relaas voor wat betreft haar reisroute. Voorts verklaart verzoekende partij dat haar kennis over de RPP summier is aangezien dat zij slechts lid werd om het lot van haar echtgenoot te onderzoeken.

4.2. De Raad stelt vast dat verzoekende partij zich louter beperkt tot het volharden in haar asielrelaas en het herhalen van eerder afgelegde verklaringen, zonder dat zij daadwerkelijk haar opmerkingen aangaande de in de voornoemde beschikking opgenomen grond formuleert. Zo heeft de Raad in zijn

beschikking van 22 september 2014 er reeds op gewezen dat haar algemeen betoog dat zij politiek niet geëngageerd is, niet wegneemt dat van haar, gelet op haar beweerde jarenlange lidmaatschap van, steun (tijdens de parlementsverkiezingen) aan en activiteiten voor die partij en gelet op haar bewering omwille van dit (actief) lidmaatschap van die partij vervolging te vrezen, redelijkerwijze minstens een basiskennis omtrent de partij RPP kon worden verwacht, waar zij echter geheel in gebreke blijft, gelet op o.a. de vaststelling dat zij niet precies wist hoe de vlag van de RPP eruit ziet, het verkiezingssymbool van de partij niet (correct) kende en verkeerdelijk stelde dat Kamal Thapa of Suribadi Thapa voorzitter van de RPP was op het ogenblik dat zij haar land van herkomst verliet, terwijl dit toen blijkens de informatie vervat in het administratief dossier Surya Bahadur Thapa was.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond. Bijgevolg toont verzoekende partij niet aan dat zij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Nepal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met rolnummers X en X worden gevoegd.

Artikel 2

De afstand van het geding wordt vastgesteld in de zaak met rolnummer 156 718.

Artikel 3

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 4

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig november tweeduizend veertien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C.GOETHALS